

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2022, č. j. OHS 580/22-3/67.1/22215/PJ

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 5. 9. 2022, č. j. OHS 580/22-3/67.1/22215/PJ, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, k rukám advokáta Mgr. Václava Voříška, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru správního, oddělení přestupků (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 5. 2022, č. j. 42648/2022.
2. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se dopustil porušením § 18 odst. 3 téhož zákona a přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jehož se dopustil porušením § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona.
3. Zmíněné přestupky měl žalobce spáchat tím, že „dne 9. 2. 2022 v 13:38 hodin na silnici 1/65, 3 km, v katastru obce Rychnov nad Nisou, směr silnice 1/35 (dle souřadnic GPS 015008'42.618"E 50041'24.102"N) řídil vozidlo X, barva: X, registrační značky X a v daném místě, kde byla v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu měřena hlídkou Policie ČR rychlost projíždějících vozidel mimo obec a kde je stanovena nejvyšší dovolená rychlost 90 kmh-1, jel rychlostí 136 kmh-1 (při zohlednění možné odchylky respektive 131 kmh-1), tedy jako řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 46 kmh-1 (při zohlednění možné odchylky respektive o 41 kmh-1), (jednání nedbalostní), hlídce policie ČR předložil neplatný řidičský průkaz (nedbalostní jednání)“
4. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu ve spojení s § 35 písm. b), § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, byla žalobci dále uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
5. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že Policií České republiky byla měřícím zařízením RAMER C10 žalobci na silnici 1/65 naměřena rychlost jízdy 131 km/h v úseku, kde je nejvyšší povolená rychlost 90 km/h.
6. Dne 18. 2. 2022 vydal správní orgán I. stupně příkaz, proti kterému podal žalobce včasný odpor. Po provedení ústního jednání dne 28. 4. 2022 uznal správní orgán I. stupně žalobce rozhodnutím ze dne 13. 5. 2022 vinným ze spáchání výše označených přestupků.
7. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 23. 6. 2022 odvolání, ve kterém požádal před vydáním rozhodnutí o sdělení oprávněné úřední osoby, která bude ve věci odvolacího řízení rozhodovat. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce k doplnění odvolání ve lhůtě do 5 pracovních dnů. Výzva byla žalobci doručena do datové schránky dne 1. 7. 2022. Odvolání žalobcem doplněno nebylo.

8. Dne 2. 9. 2022 žalovaný žalobci odeslal sdělení oprávněných úředních osob, jež bylo žalobci doručeno dne 6. 9. 2022. V tomto sdělení jej informoval, že ve věci je oprávněnou osobou X.
9. K odvolání žalobce přezkoumal prvostupňové rozhodnutí žalovaný. S ohledem na absenci odvolacích námitek uvedl, že správní orgán I. stupně v daném případě postupoval v souladu s právními předpisy, a tedy v souladu se zásadou legality. Spáchání výše označených přestupků žalobce považoval za prokázané. Žalobcovo odvolání proto rozhodnutím ze dne 5. 9. 2022, jež bylo žalobci doručeno dne 6. 9. 2022, zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba

10. Žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí. Předně brojil proti tomu, že nebyl informován, která úřední osoba bude rozhodovat o jeho odvolání, přestože o poskytnutí této informace výslovně požádal. Žalovaný žalobce o jménu oprávněné úřední osoby sice vyrozuměl, nenaplnil však účel § 15 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť žalobci bylo jméno oprávněné úřední osoby oznámeno teprve spolu s doručením napadeného rozhodnutí.
11. Pokud by žalobce věděl, že ve věci bude rozhodovat Ing. Z. B., MBA, který je pod rozhodnutím podepsán, a zároveň je přímým nadřízeným Ing. Mgr. J. P., vznesl by proti němu námitku podjatosti. Jako důvod podjatosti by žalobce uplatňoval vyhocené vztahy s Ing. Z. B., MBA, mající původ v soukromém životě. Ty pramení ve sporech vázících se k působení žalobce při práci pro manžele X na adrese X. Jedná se přitom o nemovitost sousedící s nemovitostí oprávněné úřední osoby, kdy při výkonu této činnosti docházelo ke konfliktům s úřední osobou. Žalobce pak dokonce o úřední osobě zveřejnil článek na serveru X, kde se věnoval legalitě jeho práce pro krajský úřad. Svá tvrzení žalobce navrhl prokázat článkem ze serveru X nazvaným „X“ ze dne 2. 2. 2022, případně svou výpovědí. Ve vztahu k X žalobce namítal jeho účelový přístup, kterým mu zamezil podat námitku podjatosti již ve správním řízení. Dále je Ing. Mgr. J. P. přímým podřízeným a kamarádem Ing. Z. B., MBA, zejména z důvodu podřízenosti by žalobce uplatnil námitku podjatosti i vůči němu.
12. Podle žalobce se obdobnou námitkou zabýval Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 7. 4. 2021, č. j. 42 A 20/2018-33, a Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 11. 2017, č. j. 4 As 205/2017-21. Dospěly přitom k závěru, že nevyrozumění žalobce o tom, kdo bude ve věci rozhodovat, bylo vadou řízení, jelikož žalobce v žalobě tvrdil důvod podjatosti. Podle žalobce se žalovaný dopustil uvedené procesní vady i v této věci.
13. Žalobce zároveň brojil proti nejasnému označení úřední oprávněné osoby, jelikož tímto způsobem byl identifikován pouze Ing. Mgr. J. P. Napadené rozhodnutí však podepsal Ing. Z. B., MBA. Podle žalobce tedy rozhodnutí trpí dvěma vadami. Nebylo

podepsáno žádnou oprávněnou úřední osobou a zároveň není zřejmé, kdo jej podepsal a kdo ve věci rozhodl.

14. V dalších žalobních bodech žalobce brojil proti nesprávnému postupu při kvalifikaci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tvrdil, že řidičský průkaz předložil, avšak tento byl neplatný, čímž svou zákonnou povinnost porušit nemohl. Dále brojil proti nesprávně provedenému měření, které navrhoval prokázat návodem k obsluze rychloměru. S ohledem na výše uvedené žalobce požadoval napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný se v písemném vyjádření k žalobě nejprve odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že žalobci skutečně odeslal napadené rozhodnutí, aniž by ověřil, zda mu bylo doručeno sdělení o oprávněné úřední osobě. Nedomníval se však, že by tato vada zakládala nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný se rovněž vyjádřil k oprávnění podepisovat vydávané rozhodnutí. To podle organizačního řádu náleží vedoucímu odboru. Napadené rozhodnutí tedy bylo elektronicky podepsáno Ing. Z. B., MBA a odesláno žalobci. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl, s tím, že náklady řízení nepožadoval.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. V projednávané věci žalobce předně namítal, že mu nebylo sděleno, které úřední osoby budou o podaném odvolání rozhodovat, přestože o tuto informaci výslovně požádal. Zároveň tvrdil, že kdyby mu byla totožnost těchto osob známa, podal by proti nim námitku podjatosti.
18. Jelikož žalobce brojil námitkami podjatosti proti dvěma osobám, musel soud nejprve vyřešit, která z nich byla v řízení před žalovaným oprávněnou úřední osobou. Tou je podle § 14 odst. 1 správního řádu každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu. Oprávněnou úřední osobou se podle § 15 odst. 2 správního řádu rozumí úřední osoba provádějící v řízení úkony správního orgánu, která je k tomu oprávněná podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověřená vedoucím správního orgánu. Pověření výkonem státní správy zpravidla vyplývá z kombinace obsahu interních předpisů upravujících vnitřní organizační strukturu, předpisů upravujících práva a povinnosti a navazujícího zařazení zaměstnance do určitého útvaru a pozice na základě s ním uzavřené pracovní smlouvy, jeho jmenování či zvolení do funkce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, č. j. 7 As 169/2014-55).

19. Dle § 69 odst. 1 správního řádu písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Podmínkou zákonnosti správního rozhodnutí je tudíž mimo jiné jeho podepsání oprávněnou úřední osobou (srov. s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2014, č. j. 9 As 34/2014-76). Dle závěru č. 17 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 7. 11. 2005, dostupného z www.mvcr.cz, který sice není obecně závazný, však vypovídá o záměru zákonodárce a působí na formování správní praxe, může správní rozhodnutí podepisovat i jiná osoba nežli ta, která vede správní řízení. Vyplývá z něj rovněž, že pokud bude určitá osoba s vědomím správního orgánu jednat s účastníkem řízení za správní orgán a účastník se bude domnívat, že jedná s oprávněnou úřední osobou, mělo by se toto její jednání s ohledem na zásadu dobré správy posuzovat jako jednání oprávněné úřední osoby, i kdyby se o oprávněnou úřední osobu nejednalo, a to se všemi důsledky, které z tohoto jednání pro správní orgán vyplývají.
20. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom plyne, že oprávněná úřední osoba nemusí být ve správním řízení pouze jedna. Na vydání rozhodnutí se takových osob může podílet více (srov. s rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2013, č. j. 5 As 43/2011-185, ze dne 20. 11. 2014, č. j. 9 As 121/2014-33, ze dne 20. 4. 2016, č. j. 2 As 285/2015-50).
21. V souzené věci není pochyb o tom, že oprávněnou úřední osobou byl Ing. Mgr. J. P., jelikož za ni byl označen v písemnosti nazvané Sdělení osoby, která bude rozhodovat, ze dne 31. 8. 2022 a rovněž byl tímto způsobem identifikován v hlavičce napadeného rozhodnutí. Soud má za to, že i Ing. Z. B., MBA byl ve věci oprávněnou úřední osobou, neboť, jak bylo uvedeno výše, rozhodnutí musí být oprávněnou úřední osobou podepsáno. Oprávnění podepisovat vydávaná rozhodnutí podle vyjádření žalovaného vyplývá z organizačního řádu Krajského úřadu Libereckého kraje. Lze proto konstatovat, že Ing. Z. B., MBA se na vydání napadeného rozhodnutí bezprostředně podílel, a proto byl oprávněnou úřední osobou ve smyslu § 15 odst. 2 správního řádu. Vzhledem k výše uvedenému lze dodat, že námitka žalobce, podle níž není zřejmé, kdo rozhodnutí podepsal, případně, že napadené rozhodnutí nebylo podepsáno oprávněnou úřední osobou je nepřijatelná.
22. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nesdělení jména oprávněné úřední osoby zásadně není porušením práv účastníka správního řízení takové intenzity, aby samo o sobě zakládalo nezákonnost rozhodnutí správního orgánu. Účastník řízení se jméno oprávněné úřední osoby dozví nejpozději z tohoto rozhodnutí, a může tudíž námitku podjatosti vůči takové osobě uplatnit v žalobě. Pokud by byla námitka shledána relevantní, tedy pokud by najevo vyšly indicie, které by mohly existenci podjatosti nasvědčovat, bylo by nepochybně třeba napadené rozhodnutí pro závažnou procesní vadu zrušit s tím, že před vydáním nového správního rozhodnutí by o této námitce mělo být rozhodnuto představeným oprávněné úřední osoby, aniž by soud předjímal výsledek takového rozhodnutí (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2019, č. j. 1 As 338/2018-34, ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016-39 nebo ze dne 13. 8. 2021, č. j. 3 As

- 397/2019-39). Obecně tedy lze uvést, že zabývá-li se krajský soud dopady konkrétní procesní vady na zákonnost napadeného správního rozhodnutí, je z logiky věci oprávněn hodnotit i konkrétní skutečnosti, které žalobce v této souvislosti namítá.
23. Zdejší soud rovněž považuje za vhodné odkázat na rozsudek ze dne 20. 11. 2014, č. j. 9 As 121/2014-33, v němž Nejvyšší správní soud shledal, že zjistí-li soud k žalobní námitce, že o věci rozhodovala osoba, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům, takový zájem na výsledku řízení, pro který lze pochybovat o její nepodjatosti, je povinen rozhodnutí ve věci samé pro tuto vadu zrušit: *„Jakkoliv totiž nemusí být ani rozhodnutí vydané podjatou osobou nutně nesprávné či nezákonné, existuje zde důvodná pochybnost o objektivitě projednávání a rozhodování věci a tím dochází k porušení článku 36 odst. 1 Listiny, který stanoví, že každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Sousedním ‚u jiného orgánu‘ je nepochybně třeba rozumět i správní orgány.“*
24. Ve zde přezkoumávaném případě sice žalovaný žalobci sdělil, že oprávněnou úřední osobou v jeho věci bude Ing. Mgr. J. P., svým postupem však v podstatě zamezil žalobci na uvedenou informaci reagovat. Jak je zřejmé ze správního spisu, informace o oprávněných úředních osobách byla žalobci odeslána dne 2. 9. 2022, napadené rozhodnutí pak dne 5. 9. 2022. Obě písemnosti přitom byly doručeny dne 6. 9. 2022. Žalovaný tak před vydáním napadeného rozhodnutí nevyčkal ani doručení první uvedené písemnosti. Sice tedy formálně splnil svou povinnost žalobce informovat, ovšem nesplnil účel § 15 odst. 4 správního řádu, když žalobci nesdělil totožnost oprávněné úřední osoby tak, aby mohl před vydáním rozhodnutí namítat její případné vyloučení z projednávání a rozhodování věci. Takový postup je sice s podivem, zejména s ohledem na to, že žádost ve smyslu § 15 odst. 4 správního řádu byla žalovanému doručena již dne 23. 6. 2022, avšak nezákonnost napadeného rozhodnutí sám o sobě nezakládá. O tom, že by se na vydávání napadeného rozhodnutí měl podílet i Ing. Z. B., MBA, žalovaný žalobce neinformoval vůbec.
25. Jak již bylo uvedeno výše, samotné neinformování o osobách, jež měly ve věci rozhodovat, by nezákonnost napadeného rozhodnutí nezakládalo. Tu by zřejmě nezaložily ani důvody podjatosti uváděné ve vztahu k Ing. Mgr. J. P. Procesní postup úřední osoby totiž není bez dalšího důvodem pro její vyloučení. Žalobce však v žalobě tvrdil důvody podjatosti ve vztahu k Ing. Z. B., MBA, které, pokud by se prokázaly, byly by způsobilé vnést do správního řízení pochybnosti o jeho nepodjatosti. Napadené rozhodnutí proto bylo zatíženo vadou, jež jeho nezákonnost založila.
26. Věcnými námitkami týkajícími se vadného postupu při kvalifikaci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, případně nesprávně provedeného měření, se soud pro výše uvedenou vadu řízení nezabýval, a tudíž ani neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz návodem k obsluze rychloměru.

V. Závěr a náklady řízení

27. Vzhledem k tomu, že jednu z žalobních námitek shledal soud důvodnou, zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
28. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
29. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.
30. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč a odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby ve výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21% DPH z odměny a náhrady advokáta, tedy 1 428 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 19. leden 2023

Mgr. Lucie Trejbalová,
samosoudkyně